

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
זיבה וקוטר וניסך בהעלם אחד - אינו חייב אלא אחת.	גופא, אמר רבי אמי:											◊
מאי טעמא דרבי אמי - אמר קרא (שמות כ') לא תעבדם, הכתוב עשאן כולן עבודה אחת.	אביי:											◊
ומי אמר אביי הכי?								ז				
שלש השתחוואות בעבודה זרה למה? אחת לכדרכה, ואחת שלא כדרכה, ואחת לחלק.	והאמר אביי:								ז			◊
לדבריו דרבי אמי קאמר, וליה לא סבירא ליה.								!				◊
שלש השתחוואות בעבודה זרה למה? אחת לכדרכה, ואחת שלא כדרכה, ואחת לחלק.	גופא, אמר אביי:											◊
לכדרכה - (דברים י"ב) מאיכה יעבדו הגוים האלה, נפקא												ז
אלא: אחת כדרכה ושלא כדרכה, ואחת לשלא כדרכה, ואחת לחלק.												◊
המקבלו עליו באלות האומר לו אלי אתה.												◊
כיון שאמר לו אלי אתה - חייב.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:											◊
למאי?												^
אי לקטלא												!
מתניתין היא.												ז
אלא - לקרבן												!
ואפילו לרבנן?												ז
אינו חייב אלא על דבר שיש בו מעשה, כגון זיבוה וקוטר וניסוך והשתחוואה.	והתניא:											◊
מאן תנא השתחוואה - רבי עקיבא היא	ואמר ריש לקיש:											◊
לא בעינן מעשה	דאמר: [רבי עקיבא]											◊
מכלל דרבנן סברי בעינן מעשה												ז
כי קאמר רב נמי לרבי עקיבא קאמר.												!
לרבי עקיבא פשיטא, היינו מגדף												ז
מהו דתימא: עד כאן לא מחייב רבי עקיבא קרבן אלא במגדף, דכתיב ביה כרת, אבל הכא דלא כתיב ביה כרת - אימא לא. קא משמע לן דאתקושי אתקוש. דכתיב (שמות ל"ב) וישתחוו לו ויזבחו לו												!
אלמלא וי"ו שבהעלוך נתחייבו שונאיהם של ישראל כלייה.	רבי יוחנן:											◊
כתנאי:												◊
אלמלא וי"ו שבהעלוך נתחייבו שונאיהם של ישראל כלייה	אחרים:											◊
והלא כל המשתף שם שמים ודבר אחר נעקר מן העולם, שנאמר (שמות כ"ב) בלתי לה לבדן	אמר לו רבי שמעון בן יוחאי:											ז
אלא מה תלמוד לומר (שמות ל"ב) אשר העלוך - שאינו אלוהות הרבה.	[רבי שמעון בן יוחאי]											◊
אבל המגפף והמנשק המכבד והמרבין כו'.												◊
על כולם לוקה, חוץ מהנודר בשמו והמקיים בשמו.	כי אתא רב דימי אמר רבי אלעזר:											◊
מאי שנא הנודר בשמו והמקיים בשמו דלא לקי - משום דהוה ליה לאו שאין בו מעשה, הני נמי לאו שבכללות הוא, ואין לוקין על לאו שבכללות												ז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מנין לאוכל מן הבהמה קודם שתצא נפשה שהוא בלא תעשה תלמוד לומר - (ויקרא י"ט) לא תאכלו על הדם.	דתניא:										■	♣
דבר אחר: לא תאכלו על הדם - לא תאכלו בשר ועדין דם במזרק.											■	♣
מניין שאין מברין על הרוגי בית דין - תלמוד לומר לא תאכלו על הדם.	רבי דוסא:										■	♣
מנין לסנהדרין שהרגו את הנפש שאין טועמין כלום כל אותו היום - תלמוד לומר לא תאכלו על הדם.	רבי עקיבא:										■	♣
אזהרה לבן סורר ומורה מנין - תלמוד לומר לא תאכלו על הדם.	רבי יוחנן:										■	♣
על כולם אינו לוקה, משום דהוה ליה לאו שבכללות.	ואמר רבי אבין בר חייא ואיתימא רבי אבין בר כהנא:										■	♣
על כולן אינו לוקה - חוץ מן הנודר בשמו והמקיים בשמו.	אלא, כי אתא רבין אמר רבי אלעזר:										■	♣
מאי שנא אהנך דלא לקי - דהוה ליה לאו שבכללות, הני נמי - לאו שאין בו מעשה נינהו											♣	♣
ההוא כרבי יהודה, דאמר לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.											!	♣
(שמות י"ב) לא תותירו ממנו עד בקר - בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה, לומר שאין לוקין עליו, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]										♣	!
לא מן השם הוא זה, אלא משום דהוה ליה לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו.	רבי יעקב:										♣	!
מכלל דרבי יהודה סבר לוקין עליו.											!	
הנודר בשמו והמקיים בשמו הרי זה בלא תעשה.											■	<
הנודר בשמו והמקיים בשמו מנלן?											^	
(שמות כ"ג) ושם אלהים אחרים לא תזכירו - שלא יאמר אדם לחבירו שמור לי בצד עבודה זרה פלונית. (שמות כ"ג) לא ישמע על פיך - שלא ידור בשמו, ולא יקיים בשמו, ולא יגרום לאחרים שידרו בשמו ויקיימו בשמו.	דתניא:										■	!
דבר אחר: לא ישמע על פיך - אזהרה למסית ולמדיח.											■	!
מסית - בהדיא כתיב ביה, (דברים י"ג) וכל ישראל ישמעו ויראו וגו'											♣	
אלא: אזהרה למדיח.											■	
ולא יגרום לאחרים שידרו בשמו ושיקיימו בשמו											■	<
מסייעא ליה לאבוה דשמואל											■	
אסור לאדם שיעשה שותפות עם הנכרי, שמא יתחייב לו שבועה, ונשבע בעבודה זרה שלו, והתורה אמרה לא ישמע על פיך.	דאמר אבוה דשמואל:										■	■
כי אתא עולא בת בקלנבו.	[עולא]										○	♣
אמר ליה רבא: והיכא בת מר?	[רבא]										○	
אמר ליה: בקלנבו.	[עולא]										○	
והכתיב ושם אלהים אחרים לא תזכירן	אמר ליה: [רבא]										♣	♣
כל עבודה זרה הכתובה בתורה מותר להזכיר שמה.	אמר ליה: [עולא] הכי אמר רבי יוחנן:										■	!
והא היכא כתיבא?											♣	
דכתיב (ישעיהו מ"ו) כרע בל קרס נבו.											!	♣
ואי לא כתיבא - לא?											♣	

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ראה אחת מרובה כשלש, שהיא כמגדיון לשילה, שהן שתי טבילות ושני ספוגין - הרי זה זב גמוך	מתיב רב מרשיא:											♣
גד נמי מכתב כתיב, דכתיב (ישעיהו ס"ה) הערכים לגד שלהן.	רבינא:											!
כל ליצנותא אסירא, חוץ מליצנותא דעבודה זרה, דשריא. דכתיב כרע בל קרס נבו קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא וכתיב (הושע י') דברו לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמרויו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו, אל תקרי כבודו אלא כבידו.	רב נחמן:											♣
מאי דכתיב (הושע י"ג) ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עצבים וגו'	רבי יצחק:											■
מאי כתבונם עצבים?												♣
מלמד שכל אחד אחד עשה דמות יראתו, ומניחה בכיסו, בשעה שזוכרה מוציאה מתוך חיקו ומחבקה ומנשקה.												!
מאי זבחי אדם עגלים ישקון?												♣
שהיו כומרים נותנים עיניהם בבועלי ממון, ומרעיבים את העגלים, ועושין דמות עצבים ומעמידין בצד אבוסייהו, ומוציאין אותן לחוץ, כיון שראו אותן - רצין אחריהו וממשמשין בהן. אומרים לו: עבודה זרה חפץ בך, יבא ויזבח עצמו לו.	רבי יצחק דבי רבי אמי:											!
האי זבחי אדם עגלים ישקון? עגלים ישקון לזבח אדם מיבעי ליה.	רבא:											♣
כל הזובח את בנו לעבודה זרה, אמר לו: דורון גדול הקריב לו, יבא וישק לו.	אלא אמר רבא:											!
(מלכים ב' י"ז) ואנשי בבל עשו את סכות בנות, ומאי ניהו - תרנגולת, (מלכים ב' י"ז) ואנשי כות עשו את נרגל, ומאי ניהו - תרנגול, (מלכים ב' י"ז) ואנשי חמת עשו את אשימא, ומאי ניהו - ברחא קרחא, (מלכים ב' י"ז) והעוים עשו נבחון ואת תרתק, ומאי ניהו - כלב וחמור, (מלכים ב' י"ז) והספורים שרפים את בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספורים, ומאי ניהו - הפרד והסוס	רב יהודה אמר רב:											■
אדרמלך - דאדר ליה למריה בטעינה, וענמלך - דעני ליה למריה בקרבא.												■
אף חזקיה מלך יהודה ביקש אביו לעשות לו כן, אלא שסכתו אמו סלמנדרא.												■
יודעין היו ישראל בעבודה זרה שאין בה ממש, ולא עבדו עבודה זרה אלא להתיר להם עריות בפרהסיא.	רב יהודה אמר רב:											■
(ירמיהו י"ז) כזכר בניהם מזבחותם וגו'	מתיב רב מרשיא:											♣
כאדם שיש לו געגועין על בנן	ואמר רבי אלעזר:											♣
בתר דאביקו ביה.												!
(ויקרא כ"ו) ונתתי פגריכם על פגרי גלוליתכם.	תא שמע:											♣
אליהו הצדיק היה מחזור על תפוחי רעב שבירושלים, פעם אחת מצא תינוק שהיה תפוח ומוטל באשפה. אמר לו: מאיזה משפחה אתה?	אמרו:											○
אמר לו: ממשפחה פלונית אני.												○
אמר לו: כלום נשתיר מאותה משפחה? - אמר לו: לאו, חוץ ממני.												○
אמר לו: אם אני מלמדך דבר שאתה חי בו אתה למד?												○
אמר לו: הן.												○
אמר לו: אמור בכל יום שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד												○
אמר לו, הס, שלא להזכיר בשם ה'. שלא לימדו אביו ואמו.												○